

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Ejendomsretten sikret : Udgivet til Brug for Ledere af Skolingskursus

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1942

Emne:Partiprogram, partiprogrammer program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

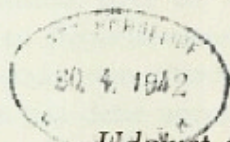
Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

D N J. A. P 19427

PUNKT 5: „Vi kræver Ejendomsretten til Jord og Hjem sikret ved en Lovgivning, der hindrer al Spekulation heri.“

EJENDOMSRETTE SIKRET

*Udgivet til Brug for
Ledere af Skolingskursus*

SECRET

TRINIDAD AND TOBAGO GOVERNMENT. 2008

»Vi kræver Ejendomsretten til Jord og Hjem sikret ved en Lovgivning, der hindrer al Spekulation heri.«

Ved den udvidede Realkredit, der ydes i vore Ejendomme, er den faktiske Ejendomsret over for Eks. en dansk Gaard eller Husmandslod, over en Villa, et Stykke Grund, over en Fabrik eller en Beboelseejendom, ikke i Hænderne paa den Person, der staar som Skødehaver, som Ejer af en saadan Ejendom, men paa dette upersonlige Begreb, som Realkreditten er. Fra at være Ejer, faktisk Ejer, der i vid Udstrækning kan udøve en Ejers Rettigheder, er han sunket ned til at blive Prioritetsbestyrer.

Den produktive Indsats, for Eks. Landmandens Indsats paa sin Jord, kommer ikke ham som Ejer tilgode, men den Kapitalmagt, der igennem Prioriteter i Ejendommen har sikret sig en førstehaands Ret til den.

I den danske Grundlov, Paragraf 80 1. Stykke, hedder det: »Ejendomsretten er ukrænkelig. Ingen kan tilpligtes at afstaa sin Ejendom, uden hvor Almenvellet kræver det. Det kan kun ske ifølge Lov og mod fuldstændig Erstatning.«

Tilrods herfor bestaar der dog Indskrænkninger i Ejendomsretten. Disse Indskrænkninger deles i Servitutter, der er i Stand til at gavne Helheden, og dels i Panteret, der udelukkende gavner Kapitalmagten. Panteret i dansk Ejendom sikres ved et skriftligt Pantebrev, udstedt paa nogle af Justitsministeriet anerkendte Blanketter.

Underskriftens (altsaa Debtors) Ægthed skal bekræftes af en Sagfører eller to hæderlige Mennesker. I denne af Justitsministeriet godkendte Formular tages der udelukkende Hensyn til Kreditor.

Alle Fordele er givet til Kapitalmagten. Pantebrevet er for Eks. forfalden til omgaaende Betaling, hvilket i de allerfleste Tilfælde vil sige, at Prioritetsejeren enten vil kunne stille Ejendommen til Tvangsauktion eller overtage den til brugelig Pant, saafremt Renter eller Afdrag udebliver over 7 Dage efter Forfaldsdag, dersom Debitor gaar konkurs, dersom der af andre Kreditorer gøres Udlæg i Pantet, dersom Leje hæves for mere end $\frac{3}{4}$ Aar forud, dersom Pantet forringes, dersom til Udpantning forfaldne Skatter eller Ydelser til bedreprioriterede ikke er betalt inden 7 Dage, dersom Debitor nægter Kreditor Adgang til at efterse Pantet o. s .v.

Som man ser, er Kapitalmagten sikret paa alle mulige Maader.

Forpligtelsen er paa ingen Maade paalagt den, endskønt den foruden Rentefordelen har den Fordel at have Kapitalen sikret.

Men i et af Højfinansens regeret Samfund er det jo kun at vente, at der udelukkende tages Hensyn til Kapitalen og dennes Interesser. Lad os tænke os den stik modsatte Kapitalplacering.

Saafremt et Menneske har noget af Værdi, som han vil have opbevaret, f. Eks. i Boks, i en Bank eller lignende, maa han betale for det. Lad os tænke os, at saafremt man vilde have Penge opbevaret, have dem sikret, maatte man betale for en saadan Opbevaring. Det vil være ganske naturligt, at naar en eller anden paatager sig at opbevare og sikre noget for denne eller hin, saa maa denne eller hin betale for det. Anderledes stiller det sig, saasnart det drejer sig om Penge. Her kan man opnaa en Præmie ved at lade dem opbevare. Denne Præmie kalder man Rente.

Det vil altsaa sige, at Penge er bleven til en Handelsvare og ikke et Byttemiddel.

Man laaner sin Cykle ud, det er ganske naturligt, at man skal have en Godtgørelse for Slidtage.

Man laaner Penge ud, mod Sikkerhed, og faar Pengene igen, dog uden Slidtage. — At her er noget galt, at her er noget, der er i Strid med nordisk Retsopfattelse, er givet.

Ved sin Panteret i dansk Ejendom faar Kapitalmagten og dermed Højfinansens den egentlige Raadighed over den danske Jord. Der eksisterer ingen Lov i Danmark til effektiv Beskyttelse af dansk Ejendom mod Udbytning fra Kapitalmagtens Side, ingen Lov, der sikrer Ejendomsretten til Jord og Hjem. Som det første Led til Sikring af dansk Ejendom, kræver vi en effektiv Rentenedsættelse, saaledes at for Eks. den nominelle og effektive Rente for en 1. Prioritet bliver højst 3 % samt for en 2. Prioritet højst 3¹/₂ %.

Med Hensyn til Pantegældens Størrelse i Forhold til Ejendommens Værdi, bør denne i alle Tilfælde ikke kunne naa op til den i Øjeblikket gældende Grænse af 90 % af Ejendomsskylden, særlig ikke naar Ejendomsskylden er et virkeligt Udtryk for Ejendommens Værdi. Forannævnte gælder den nuværende offentlige som private Pantegæld.

Lad os se lidt paa, hvad f. Eks. en Landmand kan komme til at betale i effektiv Rente af en 3. Prioritet under de nuværende Forhold. En Landmand laaner i 1935 mod 3. Prioritets Panteret efter 80.000 Kr. i Kredit- og Hypotekforening 20.000 Kr. Obligationen løber i 8 Aar, er til 5 % Rente og maa sælges for Kurs 75.

Ved Salget af Obligationen taber han med det samme 5.000 Kr. Fordelt over 8 Aar giver det et aarligt Tab paa Kr. 630.—. Han betaler i aarlig Rente 5 % af de 20.000.—, altsaa 1.000 Kr. Vi regner endda ikke med det Rentetab, han

har ved aarligt at tage 630 Kr. ud af sin Drift, for i Løbet af 8 Aar at samle Kurstabet paa de 5.000 Kr. Han betaler altsaa 1.000 Kr. i Rente og 630 Kr. i Kurstab eller 1.630 Kr. i aarlig Udgift for at have laant 15.000 Kr..

Det giver en effektiv Rente paa 11 %.

Landbrugets Forrentningsprocent var igennem mange Aar 4—5 % aarlig. Naar Kapitalmagten skulde have 11 %, og Bonden kunde fremskaffe mellem 4—5 %, vil man forstaa, at der her laa et Forhold, der lidt efter lidt skubbede Bonden ud i Armod, hvorved hans Gaard og Ejendom forfaldt, saaledes at han til sidst var ude af Stand til at betale Rente og Skatter, med det Resultat til Følge, at Tvangauktionen blev berammet, og en skønnne Dag saa han sig udsat af sit Hjem og dermed af sit Erhverv.

I Tilslutning til ovennævnte Eksempel paa, hvad en dansk Landmand maatte betale i effektiv Rente, kan vi passende se paa, hvad en Spekulant opnaar af Rente paa et saadant Pantebrev. Han opnaar nemlig betydelig mere end de 11 %. Fremgangsmaden er følgende:

Han køber Pantebrevet paa 20.000.— for 15.000.— og faar de 5 % i nominel Rente, og med Kursgevinsten bliver det, som vi lige har gennemgaaet, 11 %. Den aarlige Indtægt paa Pantebrevet er altsaa i Penge Kr. 1.000 i Rente og Kr. 630 i Kursgevinst, ialt Kr. 1.630.—.

Nu gaar denne Mand hen i en Bank og aabner sig en Kredit paa Pantebrevet. Han laaner 60 % af dets Paalydende, og maa herfor betale en aarlig Rente paa 6 %. 60 % af dets Paalydende er 12.000 Kr.

Han er altsaa selv inde med 3.000 Kr. i Pantebrevet, nemlig de 15.000, han betalte for Pantebrevet, minus de 12.000 han nu laaner i Banken. For de 12.000 svarer han en aarlig Rente af 720 Kr. Indtægten paa Pantebrevet er 1.630 Kr.; trækker vi herfra de 720 Kr., som han betaler i Rente for Laanet i Banken, fremkommer der en Gevinst til ham paa

910 Kr. Da hans Indsats er 3.000 Kr., faar han saaledes af dette Beløb en Rente paa over 30 %.

Alt dette er Ting, der gaar i Svang hver eneste Dag i vort lille rare Land. Det er tilladt af Regeringen.

Saadanne Spekulanter er endvidere sikret paa alle mulige Maader gennem Justitsministeriets Pantebrevs-Formular, der som vi har omtalt, giver Kreditorer alle Fordele.

Og det er ikke alene paa Landet, at saadanne Transaktioner foregaar. Der eksisterer Folk her i Byen, der bor i flotte Villaer ude i Ryvangskvarteret, der udelukkende lever af, og aldrig har bestilt andet end drive Pantebrevs-Handel. De ender mange Gange som Millionærer. De forstaar og har lugtet Fidusen. Det er særlig i Pantebreve i mindre Villaer og Ejendomme, som der opereres i.

Smaa Pantebreve paa fra 1.000 Kr. og op til 5.000.—. De er billigst i Kurs, de er grundet paa deres Lidenhed i Stand til at sprede Risikoen for Pantebrevs-Aagerkarlen, og de udstedes som Regel af smaa hæderlige Folk, der ikke er alt for godt kendt med Fiduserne.

Somme Tider opnaar saadan en Pantebrevs-Aagerkarl den store Gevinst. Det er, naar det gaar daarligt for Ejeren af det lille Hus.

Udebliver han blot een Dag over Tiden med Renter og Afdrag, er Pantebrevs-Sjakalen over ham som en Grib, og der foranstaltes enten Tvangsauktion eller han overtager Ejendommen som ufyldestgjort Panthaver. Saalænge den Slags Ting kan foregaa med Systemets Billigelse, har vi en Kamp at kæmpe. Vi vil rene økonomiske Forhold i vort Land, og vi vil sikre Ejendomsretten til Jord og Hjem og give en Lov, der hindrer al Spekulation deri.

Ogsaa Hjemmene i Byerne vil vi sikre mod den Spekulation, som de er Genstand for. Vi ser, hvorledes det er nødvendigt for unge Mennesker, der skal sætte Bo, at erhverve Hjemmet paa Afbetaling. Saafremt Sygdom eller Arbejdsløshed

paa et senere Tidspunkt støder til, slaas Hjemmet i Stykker, og Møblerne hentes. De Kontrakter, der sikrer Sælgeren af Møblerne, er blevet en ganske almindelig Handelsvare som andre Ihændehave-Papirer. De kan belaaes i Banken, de kan bruges til Køb af for Eks. Ejendom etc., og hermed fjerner de sig fra den oprindelige Sælger af Møblerne og kommer i Hænde paa Folk, der overhovedet ikke har ringeste Kontakt med Køberne af Møblerne, de interesserer sig ikke for, hvorledes disse Menneskers Fremtid tegner sig, om de fortsat er i Stand til at betale, de henholder sig kun til den Sikkerhed, de har i Kontrakten, og indtræffer der en Standsning i Afdragene, rekvireres Fogeden omgaaende, og Hjemmet opløses.

Vi National-Socialister betragter Hjemmene som hellige og ukrænkelige, som det man fremfor noget andet skal søge bevaret.

Vi vil afskaffe al Køb af Brugsgenstande og Møbler til Hjemmene paa Afbetaling, og i Stedet skal Staten overtage den Financiering, som er nødvendig for at kunne købe Indboet kontant.

De unge Mennesker, der ønsker at gifte sig og som ikke har Midler til at sætte Bo for, skal have Adgang til hos Staten at faa et Giftermaals-Laan, der er af en saadan Størrelse, at de vil være i Stand til at erhverve sig Indbo til en 2-Værelses Lejlighed.

Med Hjemmets Ukrænkelighed for Øje vil en national-socialistisk Stat værge for ethvert Hjem, der uforskyldt er kommet i Nød.

Lad os se paa, hvorledes det forholder sig med vort moralske Grundlag for, at vi kræver Ejendomsretten sikret og bevaret:

Før National-Socialister er Arbejdet ikke en rent mekanisk Proces mellem Mennesket og Naturen, men National-Social-

ismen skal gennem sit Program tillige give Arbejdsydelsen en etisk Værdi.

Dette gør vi ved at kræve Ejendomsretten bevaret. For National-Socialismen er Ejendomsretten ikke identisk med Liberalismens Opfattelse af dette Begreb, idet National-Socialismen kun beskytter Retten til Ejendom, der er fremgaaet af Arbejde, og altsaa ikke af Spekulation, thi kun den Form for Ejendom, der er fremgaaet af Arbejde, har etisk Værdi.

Retten til Ejendom er ikke Formaalet for National-Socialismen, men Midlet til at sikre Folkets Liv og Kraft, Midlet til at forhindre, at de bedste i Folket bliver udnyttet af de daarligere.

Det er ingen Tilfældighed, at det i mange liberalistiske Kredse oftest bliver anset for en Nedværdigelse at skulle arbejde, og det er ingen Tilfældighed, at Ordet Ejendom i den liberalistiske Udvikling ofte er bleven erstattet med Betegnelsen Privatkapital.

Vi kender alle den berømte Sætning af den franske Anarkist: Ejendom er Tyveri. Det er imidlertid Uret at anvende denne Sætning overfor Ejendom, der skabes ved Arbejde. Det er Retten til Ejendom, erhvervet paa denne Maade, National-Socialismen kræver beskyttet ud fra dens Krav om en retfærdig Bedømmelse af alle skabende og værdifrembringende Kræfter i Folket. Paa denne Maade bliver den Enkeltes Arbejdsydelse en Parallel til Cellernes Funktion i Organismen ved at den enkelte tjenende, formende og skabende finder Tilknytning til Folkelivets evigt rindende Strøm.

Som overalt i National-Socialismens Program fremgaar ogsaa den Enkeltes Ret til Ejendom af hans Forpligtelser overfor Folkets organiske Helhed. Ejendomsretten er efter den organiske Socialismes Grundidé baseret paa Forpligtelsen til at yde en Indsats for at kunne leve. Den forudsætter Flid og

Dygtighed, Anstrengelse og Udholdenhed, Vilje og Ihærdighed; men den belønner ogsaa Indsatsen af disse moralske Kræfter ved dens Anerkendelse af Ejendomsretten til Arbejdsproduktionens Frugter.

I et Samfund, der er opbygget paa Arbejdsydelsesternes etiske Værdi, og som ud fra denne Grundanskuelse værner om Ejendomsretten til Arbejdets Frugter, dækker Begrebernes Pris og Værdi hinanden.

Men hvis en Samfundsordning tillader, at man ved Magt eller List kan tilrane sig en andens Arbejdsfortjeneste, bliver Prisen paa en Vare kun et Middel til at kræve en større Arbejdsydelse som Betaling, end Varens Værdi andrager.

Det er et saadant Princip, der konsekvent er gennemført i det liberalistiske Samfund, hvor man gennem et monopoliseret Pengesystem i Virkeligheden har frataget Arbejderen Retten til den Ejendom, som han selv har skabt.

Ved den Tribut, som Pengesystemet gennem Renten paa-lægger det arbejdende Folk, berøves Folket i Virkeligheden dets berettigede Løn. Dette System adskiller i Realiteten Ejer og Ejendom, Arbejde og Udbytte, hvorved Pengene i Stedet for at være Arbejdets Tjener har gjort sig til Herre over Erhvervslivet.

Ser vi paa det nuværende Retssystem, er dette udelukkende bygget op paa den liberalistiske Opfattelse af den enkeltes Rettigheder og den deraf følgende Anskuelse om den privilegerede Ejendomsret. Denne romersk-byzantiske Retsopfattelse har mere og mere trængt sig ind i den saakaldte »Danske Ret«, som i Virkeligheden er en direkte Modsætning til de gamle nordiske Retsbegreber, der overalt lader den enkeltes Rettigheder træde tilbage for Forpligtelsen, som Hensynet til Familie, Slægt og Stamme kræver.

Som det er den romerske Retsopfattelse, der har banet Vejen for det liberalistiske-kapitalistiske Erhvervsprincip, saa-

ledes kan en Frigørelse for dette System heller ikke muliggøres uden en Fornyelse af de gamle nordiske Retsbegreber.

Dette gælder i første Række Ejendomsretten til Jorden, der efter gammel nordisk Retsopfattelse ikke var et Handels- eller Spekulationsobjekt for den privilegerede »Gaardejer«, som Liberalismen har gjort den til, eller til et slet og ret Produktionsmiddel for Landarbejderen, som Marxismen vil gøre den til, men den var en Forpligtelse, som var betroet Folkets Bondestand.

Det er ikke tilfældigt, at vore nordiske Forfædre i deres gamle Sagn og Fortællinger om Nisser og Trolde personificerede Jorden som en levende Kraft, der overalt greb ind i Menneskenes Tilværelse og Færd som en Skæbne, der knyttes til Folket og derigennem blev en Del af dette, en Del af de Slægtled, der gik forud, og en Del af dem, der i Fremtiden skulde føre Folket videre.

I nordisk Livsopfattelse var Jorden aldrig kun et Objekt for Vilkaarlighed, og i nordisk Retsbevidsthed var Ejendomsret til Jord aldrig Genstand for den Enkeltes ubundne Rettigheder.

Jorden var tværtimod hele Folkets Arv og Fælleseje.

Den var hele Folkets Virkeomraade, hvor Folket skulde bygge og bo, Slægt efter Slægt.

Jorden er det Fædreland, som Folket synger om, som Folket staar frem for at forsvare, hvis fremmede Ransmænd strækker gridske Hænder ud efter det.

Dette udelukker ikke, at Jorden i Praksis blev fordelt til de Enkelte i Folket, der som frie Bønder fik Lov til at pløje den og høste Frugterne af Arbejdet paa den, thi Bonden var en Del af det Folk, der paa denne Jord skulde vokse videre ind i de kommende Tider. Det er den gamle nordiske Opfattelse af Samhørigheden mellem Folk og Jord, som National-Socialismen vil bygge videre paa.

National-Socialismen anerkender ikke Marxismens Krav

om, at Jorden skal tilhøre Staten og dyrkes af Statens Embedsmænd, men hævder i skarpeste Modsætning hertil Folkets Ret til Jorden, som skal dyrkes af en Del af Folkets organiske Helhed — af Folkets Landbostand. Denne Stand faar imidlertid ikke Fædrelandets Jord overladt som Spekulationsobjekt eller som en privilegeret Ejendom, men som et Len og Arvefæste med Forpligtelsen til som Led af Helheden at dyrke den til Helhedens Vel.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk